

3 Евангелля св. Мацвея

Узяў Езус Пятра, Якуба і Яна, брата ягонага, і павёў іх адных на высокую гару. І перамяніўся перад імі, а аблічча Ягонае зазяла, як сонца, і адзенне Ягонае стала белае, як святло. І вось з'явіліся ім Майсей і Ілля, і размаўлялі з Ім. Пётр сказаў у адказ Езусу: “Пане, добра нам тут быць. Калі хочаш, я зраблю тут тры шатры: адзін для Цябе, адзін для Майсея і адзін для Іллі”. Калі ён яшчэ казаў, светлае воблака агарнула іх, і вось голас з воблака сказаў: “Гэта Сын Мой умілаваны, якога Я ўпадабаў. Яго слухайце”. Пачуўшы гэта, вучні ўпалі ніцма і вельмі спалохаліся. А Езус падышоў, дакрануўся да іх і сказаў: “Устаньце і не бойцеся”. Калі яны ўзнялі свае вочы, нікога не ўбачылі, акрамя аднаго Езуса. І калі сыходзілі з гары, Езус загадаў ім, кажучы: “Нікому не кажыце пра гэтае бачанне, пакуль Сын Чалавечы не ўваскрэсне з мёртвых”. † *Мц 17, 1–9*

Узысці на вяршыню жыцця

Евангелле расказвае пра перамяненне Езуса, якое аб'явіла праўду аб тым, што Ён – Божы Сын. Але мэтай Збаўцы не было жаданне зрабіць уражанне на вучняў ці запалохаць іх. Падзея была, між іншым, своеасаблівым урокам: паказала патрэбу падобнага перамянення нас саміх як пацвярджэнне таго, што з'яўляемся Божымі дзецьмі і выбраны Панам.

Адна з умоў перамянення – уздыманне ўгару, да дасканаласці, да якой заклікае Стварыцель. Аднак грэх, слабасці і падзенні, якія заўсёды прысутнічаюць у нашым жыцці, у пэўным сэнсе “зацямяняюць”, перашкаджаючы падняцця вышэй і стаць лепшымі. Але каб перамяніцца, мы ўсё ж павінны няспынна ўзыходзіць на вяршыню, нягледзячы на складанасці і стомленасць. Варта накіроўвацца ўверх, бо знізу не ўдасца ўбачыць таго, што чакае на вяршыні. Як чуем у Евангеллі, неабходна таксама слухаць Езуса, які з'яўляецца ўмілаваным Сынам і “ўказальнікам” на дарозе нашага ўзыходжання, бо інакш заблукаем.